

fader vilde kræve en Forklaring af ham, hvad han jo oven i Købet havde en Slags Ret til, fordi det var paa hans Pung, han i det sidste Aarstid havde levet. Derfor var han paa sin Post over for ham, — fast besluttet paa med Eftertryk at tilbagevise enhver nærgaaende Indblanding i hans Affærer.

Han fik nu ingen Brug for sit Kampmod denne Gang. Philip Salomon havde een Gang for alle taget Stilling til ham og hans Forsøgsværk og tænkte ikke paa at gøre nogen Slags Rettighed gældende, skønt Fristelsen var stor for ham til at give sin tilkommende Svigersøn en alvorlig Lektion i, hvad man i Forretningsverdenen ansaae for honnet og tilladeligt. Da man rejste sig fra Bordet, bød han dog mod Sædvane hverken Per eller Ivan ind til Kaffedrikning i hans private Stue og lod sig i det hele ikke mere se den Dag.

Jakobe og Per gik sammen ned i Haven, skønt det var begyndt at blæse op. De holdt hinanden under Armen men saae for det meste hver sin Vej. Trods Forsoningen ude i Skoven vilde den gamle Fortrolighed ikke rigtig indfinde sig igen. Af Frygt for at komme til at sige noget, der kunde genopvække Striden fra før, fortav de deres Tanker for hinanden og talte mest om ligegyldige Ting. Jakobe kunde ikke overvinde sig til at berøre Spørgsmaalet om deres For-